

զի իրաւասութեան տակ զանուսմեն 7 ազարակներ 170,000 եղիւ. ոսկու արժողութեամբ և 7,751 եզ. ոսկի տարեկան հասոյթով. Տներ, խանութներ և զեւթներ 14 300 եզ. ոս. արժէքով և 672 եզ. ոսկի հասոյթով. Տարեկան բնդհանուր հասոյթը 8,424 եզ. ոսկի է.— մի պատկառելի դուստր. Պէտրէէ՝ բնթերցողը իմանայ որ Ալեքսանդրիայի քաղ. ժող. իրաւասութեան տակ զանուսմած աղղ. կալուածներն էլ բաւական խոշոր են: Սակայն ինչ գործադուծիւն են զանուսմ այդ հասոյթները հայ ժողովրդի օգուտի տեսակէտից. տուտմարանները՝ խողովիք այս կամ այն փաշային և բէյին բաժանոցներուն. երկու քաղաքներուն մէջ եւ մեր աղղ. երկսեւ գլորոցները կը կառավարուին կրթական գործէն բացարձակապէս անտեղեակ հազարաբաւերով, որոնց ձեռքին մէջ թուլանութի ուսուցիչներ՝ գործիք եղած՝ բութ զանակներով կը խոլիտողին աղղին մատաղ սերունդը պարտաստելով զանոնք հաշմանդամ ու խեղա-

միտ ապագայ հայութեան անդամներ *):

Ահա ձեզ և նիւթական առատ միջոցներ և անդլիական կառավարութեան տուած ամենաազատ կարգեր, բայց... դարաւոր ստրուկութեան մէջ այլասերուած հայը չէ կարողանում խելացի հիմքերի վրայ դնել այդ զաղութում սեփական գործերը: Այո, պէտք է լուրջ կերպով մտածել մեր ժողովրդի քաղաքական դաստիարակութեան վրայ, խնդրաւ համար հարկաւոր է ժամանակակից դիտութեան վրայ դրած վարժարաններ, լուրջ մտաւոր-բարոյական պաշար տուող մամուլ և մանր-մունդներ ու անմիտ կուսակցամուլ խժրժանքներից, խնարիզներից, բախտաբէնդութիւնից և պոռոտախօսութիւնից բարձր կանգնած երիտասարդութիւն, որ ընդունակ լինէր այդ ապարդիւներում գործելու և զեկավար դէր ստանձնելու ժողովրդի տղիտութիւնը ու միամտութիւնը հերքէ և որքան շահագործեցին զանազան մութ ոյժեր:

Պ Ո Ս Տ Ա Ր Կ Ղ

ՊԱՐԻՉ. Հայ Աշխ. Միութեան Վարչութեան.— Զափազանց ցատկով է որ Պարիզի տաշողջ հոյ գաղութը իր հոյ տկնալմանառնւորով և այլ բարեկեցիկ անդամներով չի կարողանում հանդէսներ իւր թափառողիքի անկամ հայնայնիւ: Աղորմալի ինքնամանաւորութիւն ժամանակակից Բարեկտնի հայերիդ մէջ. տարօրինակ չէ որ յետ ընկած Զանգեզուրի մի գիւղ էլ, Պարիզն էլ իրանց յոյսը դնեն ձրի կամ նուիրուած հրատարակութիւններ ստանալու վրայ... Գէթ պոստի ծախքի համար հող տանէիր...

1905 թ. ԲԱԺԱՆՈՐԳՆԵՐԻՆ.— Քաղաքական խառնակութիւնների և պոստի զործադուլի պատճառով, երեւի, շատ՝ րը չ'են ստացիլ «Մուրճի» անցեալ տարուայ վերջին մի քանի համարները. խմբադրութիւն խնդրում է այդպիսիներից՝ բաց նամակով տեղեկացնել թէ ո՞ր համարներն են կորե, որպէսզի նորից ուղարկուին:

*) Տեւ «Մուրճ» 1904 թ. N 6, 7 Ավգի «Եղիպտահայ»: